

Brända rosor

Soffan är trång, trött söker du din vän
en sorg i dina ögon, du somnar igen
som snö faller du tungt
försvinner i drömmen ett tag
rosentaggarna sticks från dina slag

Vi kämpar, blöder och förgör
....varandra....
plågade själar på tunn is som berör
....varandra....
brända rosor som skapar våra sår i
....varandra....

Timmarna är som ett regn i ett vinterdis
där tappade vi bort våra hjärtans hemvist
vi blir kalla och hårda så vi fryser till is
snön gömmer våra sista sargade segel
en döende eld från vår rosenkvist

Vi är som tunna skuggor på tapeten
klamrar oss fast vid vårt brända skepp
tiden har gjort oss osynliga utan vår ros
Ser vi varandra igenom rastlösheten?

Soffan är trång, men du somnar igen
du drömmer tillsammans
med vår brända ros.....

Vi kämpar, blöder och förgör
....varandra....
plågade själar på tunn is som berör
....varandra....
brända rosor som skapar våra sår i
....varandra....

©Skymning Blå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skymning Blå med Poeter.se id #32992 innehar upphovsrätten